

www.blue-horses.com

help verwaarloosde, mishandelde of
in de steek gelaten paarden in Andalusië !

Nieuwsbrief mei/juni 2009

We zijn inmiddels helemaal gesetteld in Entrerrios en de paarden zijn al helemaal gewend aan de nieuwe routine. Dankzij het feit dat het tot nu toe nog niet zo superheet is geweest en dankzij af en toe een dag met flinke stortbuien, kunnen de paarden nog steeds lekker grazen overdag. Je merkt wel dat het einde in zicht komt en de sprinklers worden dan ook al 's nachts ingezet om nog een laatste gras-groei-spurt op gang te helpen.

Duke senior, (jawel, er staat ook een Duke junior op stal!) heeft het zwaar met het kwijtraken van zijn enorme mammoet-achtige wintervacht. Hij is dan ook al aardig wat gewicht verloren. Aangezien het al geen dikkertje was, ziet hij er op het moment niet zo stralend uit. De anderen hebben ondertussen een prachtig glimmend lijf, misschien dat het toch wel helpt dat ze zelf de sinaasappels uit de bomen stelen en opeten! De vijgen zijn nog niet helemaal eetbaar, maar dat wordt straks ook weer een smulfestijn. Zelf Duke kan zonder tanden nog aardig genieten van het verse fruit.

De afgelopen weken is er nogal wat bezoek geweest vanuit Nederland en hebben we met name van Alexandra en Esmee prachtige spullen ontvangen voor de paarden. Hierover verderop in de nieuwsbrief meer. Ook staat iets verder een artikel over Cathy, een engelse die in het binnenland samenwoont met 27 honden, 15 katten, een paard en een ezel. Het geeft maar weer eens aan dat er toch ook veel mensen zijn die gewoon prive zich inzetten voor de dieren en de hele dag hard werken in een vaste baan om de kosten te kunnen betalen. Als wij dan af en toe een zak hondenvoer of kattenvoer komen brengen en de zwakkere dieren helpen met acupunctuur (kosteloos uiteraard), dan scheelt dat weer een beetje.

Actueel probleem blijft dat veel mensen hun paard niet meer kunnen verzorgen en om hulp vragen bij het zoeken naar een nieuw baasje. Zoals ik al eerder heb aangegeven is dat een steeds groter wordend probleem. Gezien de vergunningen die er nodig zijn om paarden te houden hier, is het steeds moeilijker een nieuw gezin te vinden. Vooral bij de kleine ponies levert dat veel problemen op. Vroeger werden die gewoon lekker als grasmaaierjes ingezet en woonden hun hele leven in de familie-tuin. Nu mensen zelfs voor zo'n pony allerlei vergunningen moeten hebben (en dat kost dus ook geld), worden er steeds meer achtergelaten.

Gelukkig had de shetland die een paar weken geleden midden op een drukke weg voor mijn auto liep, een eigenaar die we konden localiseren, zie artikel verderop.

Verder in deze nieuwsbrief:

- Nederlands bezoek/pakjesdag
- De avonturen van Ginger, Celoso, Duke, Yogi
- Houdini, lastig binnen de hekken te houden
- Hoe is het om te leven met 27 honden, 15 katten, een paard en een ezel?

Heel hartelijk dank dat u deze informatie wilt lezen en zonnige groeten vanuit Andalucia!

Nederlands bezoek/pakjesdag

Alexandra en Esmee waren afgelopen maand voor de tweede keer in Andalucia en kwamen ons bezoeken op de nieuwe locatie. Harstikke leuk natuurlijk om ze weer te zien, en uiteraard zijn we heel erg blij met de paardenspullen die ze voor ons hebben meegenomen. Fantastisch dat ze weer maanden bezig zijn geweest om spullen in te zamelen voor paarden hier in het zuiden. Voor Yogi zat er een prachtige zomervliegendeken bij die hem past als een handschoen en voor Ginger en Celoso's box hebben ze een stalafsluiter meegenomen. Zo kan de staldeur openblijven zonder dat ze eruit lopen en heeft Ginger toch nog uitzicht naar buiten. Thermometer, zalf, halsters, te veel om op te noemen en niet te vergeten: allerlei lekkere dingen voor de mens, zoals stroopwafels en hagelslag. Enorm bedankt meiden en het was ook nog eens hartstikke gezellig.

De avonturen van Duke, Celoso, Ginger en Yogi

Duke

Tja, de Duke...hij heeft zijn goede en zijn slechte dagen. Was eindelijk de chronische holte-ontsteking verdwenen, kreeg hij een paar rare pijn aanvallen. Dierenarts erbij voor pijnstillende injecties en dan ging het weer

goed. Opvallend was ook wel dat hij in minder dan twee weken er een heel zoutblok doorheen likte, ja, hij mag dan nauwelijks tanden hebben, met zijn tong is niks aan de hand. Veel zout/mineralen (hij zal ze toch wel nodig hebben), veel water en veel plassen. Doordat het kwijtrakten van zijn enorme wintervacht toch ook veel energie kostte is hij uiteindelijk ook aardig wat gewicht kwijtgeraakt en ziet er behoorlijk mager uit. Voor zijn oude gewrichten wel weer fijn natuurlijk. Maar we gaan nu toch weer proberen hem een beetje aan te laten komen door hem veulenbrok te geven. Heb je namelijk geen tanden voor nodig!

Ginger

Ginger schuifelt lekker verder. 's Ochtends na het eten loopt ze rustig achter Celoso aan naar hun gras paddock. Ze hoeft helemaal geen halstertje meer om, waar Celoso gaat, daar gaat zij.

Dat geeft nog wel eens een probleem als je alleen met Celoso op stap wilt...ze hinnikt dan bijna de longen uit haar lijfje. Behalve wanneer Defahf (een ex-racepaard en eentje met een bijzonder gevoel voor humor) in de buurpaddock staat, want die vindt ze stiekem heel leuk. Dat zal ze niet laten merken wanneer Celoso erbij is, maar is hij even weg dan knippert ze toch flink met haar wimpers en staat hevig te flirten, zo geeft ze duidelijk aan dat ze misschien een dame op leeftijd is, maar nog niet te oud voor de liefde!

Celoso

Celoso is nu helemaal gewend aan de nieuwe routine. Natuurlijk is hij nog altijd het liefste bij Ginger in de buurt, maar inmiddels heeft hij ook aardig contact met de andere bewoners. Hij is niet meer zo

hysterisch als we even zonder de pony naar buiten gaan en geniet lekker van de omgeving. Ook is hij een meester geworden in het sinaasappelen-uit-de-boom-plukken. Het sap druipet hem regelmatig uit de mond. Nog even en de vijgen komen eraan, kan hij zich daar ook weer tegoed aan doen.

Yogi

Door met zijn billen tegen de muur te schuren had Yogi al een flink stuk van zijn staart kapotgemaakt. Dus maar weer een dikke vliegendeken op in de nacht, het is toch nog niet zo warm.

Nu ziet hij er fantastisch uit, staart weer heel en zelfs de manen zijn er nog. Zijn wintervacht is eraf en hij glimt als een spiegel. Nu heeft hij alleen kale plekken op zijn gezicht, er is natuurlijk ook altijd wel wat. Hij begint de zijkant van zijn gezicht te likken en het speeksel trekt dan weer vliegjes aan. Twee keer per dag schoonmaken en insmeren dus, afgemaakt met een dikke laag uierzalf om erger te voorkomen. Het doet echter niks af aan zijn prachtige hoofd, ondanks zijn nu dik 17 jaar kijkt hij nog altijd als een jong veulen met grote ogen de wereld in.

Houdini, lastig binnen de hekken te houden...

We hebben er allemaal wel eens eentje meegemaakt: zo'n paard of pony die als een ware Houdini binnen een minuut iedere staldeur, ieder hekje weet open te maken. Bijzonder vermakelijk (vooral wanneer ze vervolgens uitgebreid de tijd nemen om ook de deuren van de andere paarden open te maken..) maar het kan ook wel eens een lastige situatie opleveren.

Deze pony liep op een zondagmorgen gewoon midden op de weg een beetje paniekerig te draven. Ik zet mijn auto aan de kant om uit de achterbak een klein maatje halster te zoeken, kan zo'n beestje ook niet op de weg laten lopen met alle risico's van dien, staat hij ineens al naast me en steekt gewoon zijn hoofd in de achterbak. Een bijzonder gevalletje dus. Aangezien hij er niet verwaarloosd uitzag, heb ik hem het halster omgedaan en hij liep braaf met me mee naar stal. Daar waren we gelukkig nog maar een 10 minuten lopen vandaan. Aangezien het een gecastreerde pony was, dachten we: ach die zetten we gewoon lekker in een paddockje, nog niet wetend dat we hier met een ware Houdini te maken hadden.

Binnen de korste keren liep hij onder ieder hekje door, maakte iedere draad los en deed waar hij zin in had. Daarnaast, klein hoe hij was, viel hij de grote paarden direkt aan, flink schoppend met de achterbeentjes, waarschijnlijk vanuit de redenatie: aanval is de beste verdediging. Uiteindelijk hadden we geen andere keus dan hem in een stal te zetten.

Aangezien we eigenlijk geen stal vrij hebben was het zaak om te proberen zo snel mogelijk de eigenaar te achterhalen. Snel posters geprint en opgehangen in de omgeving en gelukkig kwam de familie in kwestie tegen de avond opdruven, ze waren al de hele dag op zoek geweest! Tranen van blijdschap en de toezegging dat ze hun omheining flink gingen verstevigen. Eind goed, al goed.

Hoe is het om te leven met 27 honden, 15 katten, een paard en een ezel?

In de vorige nieuwsbrief had ik al aangegeven dat ik graag af en toe iets wil vertellen over mensen die geheel anoniem en zonder hulp van wie dan ook zich inzetten voor de dieren hier.

Iedereen kent waarschijnlijk de grotere organisaties, omdat die nu eenmaal meer mogelijkheden hebben om publiciteit te voeren. Zo langzamerhand krijg ik het idee dat als je bij elkaar op zou tellen hoeveel honden en katten er bij mensen wonen als bij de dame die ik hieronder zal beschrijven, dat je dan op een veel groter aantal opgevangen dieren uitkomt dan bij alle grote opvangcentra samen. Ik probeer af en toe zulke mensen te helpen door honden of kattenvoer te geven (als ik voor mijn eigen dieren wat koop neem ik gewoon wat extra mee) en ik bied altijd gratis acupunctuurbehandelingen aan, dat scheelt dan weer op de dierenartskosten.

Cathy woont in het binnenland van Andalucia, ruim een half uur vanaf de kust. 20 jaar geleden verhuisde ze hierheen en heeft zich van het begin af aan enorm ingezet voor de dieren. Het duurde niet lang of ze nam haar eerste zwerfhondje op. Er volgden er velen, waarvan sommigen er slecht aan toe waren. Aangezien ze in de eerste jaren hier in een appartement woonde met haar moeder, gaf dit nog wel eens problemen. Gelukkig kon ze na verloop van tijd een klein boerderijtje kopen in het binnenland. Ze werkte lange dagen om voldoende geld bijeen te krijgen om het boerderijtje uit te breiden om aan het toenemende aantal opgevangen dieren onderdak te bieden.

Inmiddels wonen er dus 27 honden, 15 katten, een paard en een ezel. De honden en katten hebben zeker de helft van het woonhuis ter beschikking en iedereen heeft zijn eigen plekje, al wordt er nog wel eens van kussen geruild. De gemiddelde leeftijd van de honden is zeker 10 jaar en er lopen, of beter gezegd schuifelen, er een aantal rond die al dik 15 zijn, met een uitschieter naar 18 jaar! Als ze konden praten zouden ze heel wat verhalen te vertellen hebben, van achtergelaten als pup tot aangereden en voor dood achtergelaten. Van ondervoeding tot mishandeling en zelfs poging tot ophanging. Cathy nam bijna alles binnen wat in haar leven kwam. Ondertussen is ze zelf een dagje ouder en kan dus geen nieuwe dieren meer opnemen, het is een enorme hoeveelheid werk, en dat ook nog eens naast een bijna full-time baan om alles te kunnen betalen.

Een kostbaar huisdier is met name Chen, haar 27 jarige ruïn. Beschikt over een prachtige inloopstal met grote paddock, welke hij deelt met een oude ezelin met obesitas. Chen ontmoette ze 19 jaar geleden toen ze pas 1 jaar hier woonde, hij was toen 8 jaar oud en stond zwaar vermagerd en aan de voorbenen gekluisterd met laaghangend hoofd te wachten tot hij weer aan het werk moest. Het werk betekende dan de hele dag met een zware man op zijn rug rondlopen tot hij niet meer kon. Hij was toen al behoorlijk kreupel. Cathy ging iedere dag even bij hem kijken en stopte hem snel wat voer toe en vulde zijn water bij. Toen de ruïn eindelijk instortte met een koliek en de eigenaar er geen dierenarts bij wilde halen, bood ze aan hem te kopen voor een paar honderd euro. Nog dezelfde dag verhuisde het doodzieke paard naar haar huis en bracht ze vervolgens twee dagen en nachten met hem en de dierenarts door, vechtend voor zijn leven. Het bleek het allemaal dubbel en dwars waard te zijn. Chen overleefde en heeft sindsdien een leven als een luis op een zeer hoofd. Cathy is heel gek op al haar dieren maar Chen heeft toch wel een speciaal plekje in haar hart.

Ik hoop dat ze nog vele jaren samen kunnen doorbrengen en hoop dat dit verhaal weer anderen inspireert om een paard niet te gauw op te geven. Ook als je niet rijdt kun je toch heel veel plezier beleven aan een paard. Ik heb veel bewondering voor mensen zoals Cathy, die anoniem een groot deel van hun leven toewijden aan het rechtzetten van dierenonrecht. Ik help haar dan ook graag af en toe een handje.

Tot slot:

De zomer breekt weer aan, Veel mensen gaan ook dit jaar weer op vakantie naar Spanje, omdat het dichtbij is en niet zo duur. Er zijn hier heel veel leuke dingen te doen en prachtige bezienswaardigheden.

Van alle dingen die je hier kunt doen is het bezoeken van een stierengevecht er een. Bedenk dat de stierengevechten voor een groot deel op toeristen draaien en al begrijp ik je nieuwsgierigheid, laat je alsjeblieft niet verleiden om ook maar een keer te gaan kijken. Het is absoluut afschuwelijk en absoluut onnodig en zijn genoeg andere vormen van vermaak.

Mocht je in Marbella of Fuengirola op vakantie zijn, let dan ook even op de koetsen en wil je dan toch zo'n ritje maken kijk dan even of het paard er goed bijstaat. Ook deze mensen drijven op toeristen en als alleen degenen met goed verzorgde en niet te vermoeide paarden klanten krijgen dan is dat een voorbeeld voor de anderen.

En dan heb ik het nog niet eens over de ezeltaxi in Mijas....dat is toch niet meer van deze tijd. Gebruik lekker je eigen benen om dit prachtige dorpje te bekijken en lever gewoon vrij kritiek op het gebruik van deze arme ezeltjes die soms met hele zware mensen bij hoge temperaturen rondsjuwen.

Bedenk altijd: als er geen vraag is naar een bepaald produkt (ezeltaxi, stierengevechten, maar ook bijvoorbeeld bont) dan neemt het aanbod met de tijd vanzelf af en verdwijnt er veel dierenleed...

Nog even een laatste idee: bezoek ook eens de website van PETA (People for the Ethical Treatment of Animals): www.peta.org. Dit is een Amerikaanse organisatie die zich inzet voor het welzijn van dieren over de hele wereld en bijzonder actief zijn, ook in kleinere projecten. Op dit moment zijn ze druk bezig te proberen de omstandigheden van racepaarden te verbeteren en als ze maar een klein deel van hun plannen zouden kunnen verwezenlijken, dan zou dat al een enorme verbetering zijn en een voorbeeld voor de rest van de wereld.

Rest mij nog jullie een heel fijn begin van de zomer toe te wensen en geniet van ieder moment met je viervoeters.

Lieve groeten,

Milly Cramer

